TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2006. gada 12. janvārī *

Lieta C-494/03

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 21. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 24. novembrī, tiesvedībā

Senior Engineering Investments BV

pret

Staatssecretaris van Financiën.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*] (referents), tiesneši N. Kolnerika [*N. Colneric*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un E. Levits,

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

ģenerāladvokāts M. Pojarešs Maduru [*M. Poiares Maduro*],
sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 26. maijā,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Senior Engineering Investments BV* vārdā — H. T. P. M. van den Hurks [*H. T. P. M. van den Hurk*] un G. Veinings [*G. Weening*], *belastingadviseurs*,

— Nīderlandes valdības vārdā — H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un J. van Bakela [*J. van Bakel*], kā arī M. de Grave [*M. de Grave*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — R. Liāls [*R. Lyal*] un A. Veimārs [*A. Weimar*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 14. jūlijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 2. un 4. pantu Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvā 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko

uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV L 249, 25. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK (OV L 156, 23. lpp.; turpmāk tekstā — "Direktīva 69/335"), kā arī EK līguma 52. pantu (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 43. pants).

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp sabiedrību *Senior Engineering Investments BV* (turpmāk tekstā — "*Senior BV*" vai "meitas sabiedrība") un *Staatssecretaris van Financïen* par kapitāla nodokļa uzlikšanu finanšu iemaksai, ko mātes sabiedrība, *Senior Engineering Investments Ltd* (turpmāk tekstā — "*Senior Ltd*" vai "galvenā mātes sabiedrība"), ir veikusi "par ažio" savā filiālē, *Senior Engineering Trading Gesellschaft für Autozulieferteile mbH* (turpmāk tekstā — "*Senior GmbH*" vai "meitas sabiedrības filiāle").

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Atbilstoši preambulas pirmajam un otrajam apsvērumam Direktīvas 69/335 mērķis ir veicināt brīvu kapitāla apriti, kas uzskatāma par vienu no būtiskākajiem elementiem iekšējā tirgus izveidei. Lai to panāktu, tā paredz novērst finanšu šķēršļus kapitāla piesaistīšanas jomā, īpaši — attiecībā uz dalībnieku vai akcionāru kapitāla iemaksām savās kapitāla sabiedrībās.

4 Šajā sakarā Direktīvas 69/335 1.–9. pants paredz saskaņotu nodokļa iekasēšanu par kapitāla iemaksām kapitāla sabiedrībās (turpmāk tekstā — "kapitāla nodoklis").

5 Atbilstoši Direktīvas 69/335 preambulas sestajam apsvērumam šo kapitāla nodokli Kopienā iekasē tikai vienreiz un tas ir vienāds visās dalībvalstīs.

6 Saskaņā ar minētās direktīvas 2. panta 1. punktu "darījumiem, uz ko attiecas kapitāla nodoklis, to uzliek tikai tajā dalībvalstī, kuras teritorijā ir kapitāla sabiedrības faktiskais vadības centrs, tad, kad notiek šādi darījumi".

7 Direktīvas 69/335 4. pantā ir sniegts darījumu, ko atbilstoši attiecīgajam gadījumam dalībvalstis var aplikt vai kas jāapliek ar kapitāla nodokli (turpmāk tekstā — "iemaksas sabiedrībā"), saraksts.

8 Minētās direktīvas 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka dalībvalstis kapitāla nodokli uzliek "kapitāla sabiedrības kapitāla palielināšanai ar jebkādu aktīvu iemaksām".

9 Saskaņā ar šī paša panta 2. punkta b) apakšpunktu dalībvalstis kapitāla nodokli var uzlikt "kapitāla sabiedrības aktīvu palielinājumam, ko radījuši pakalpojumi, kurus sniedzis kāds dalībnieks [vai akcionārs] un kuri automātiski neizraisa uzņēmējsabiedrības kapitāla pieaugumu, bet tomēr rada pārmaiņas kapitāla sabiedrības tiesībās vai var palielināt uzņēmējsabiedrības kapitāla daļu [vai akciju] vērtību".

10 Taču saskaņā ar Direktīvas 69/335 7. panta 2. punktu "dalībvalstis var [..] piešķirt atbrīvojumu no kapitāla nodokļa visiem darījumiem, kas nav minēti 1. punktā, [jo pēdējie vienmēr ir atbrīvoti] [..]".

Valsts tiesiskais regulējums

11 1970. gada 24. decembra *Wet op de belastingen van rechtsverkeer* (Likums par tiesisko darījumu aplikšanu ar nodokli) (*Stb. 1970*, Nr. 611), kas grozīts ar 1996. gada 13. decembra likumu (*Stb. 1996*, Nr. 652), 32. panta 1. punktā ir noteikts, ka par akciju kapitāla piesaistīšanu Nīderlandē dibinātos uzņēmumos tiek iekasēts "*kapitaalbelasting*" (kapitāla nodoklis).

12 Saskaņā ar šī likuma 34. panta c) un d) punktu "akciju kapitāla piesaistīšana" nozīmē "kapitāla piesaistīšanu, izsniedzot peļņas akcijas, dibinātāju kapitāla daļas vai citus vērtspapīrus, kas dod tiesības saņemt peļņas daļu vai likvidācijas kvotu", kā arī "kapitāla iemaksas, ko veic akcionāri, peļņas akciju vai dibinātāju kapitāla daļu īpašnieki vai citi, izteikti nepiešķirot c) punktā minētās tiesības".

13 1959. gada 2. jūlija *Algemene wet inzake rijksbelastingen* (Vispārējais likums par nodokļiem) (*Stb. 1959*, Nr. 301) 63. pantā ietverts noteikums ar nosaukumu "*hardship*", uz kura pamata finanšu ministrs vai valsts sekretārs zināmos gadījumos vai noteiktu kategoriju gadījumos var piešķirt atbrīvojumu, ja nodokļu tiesību aktu piemērošana rada nesamērīgu apgrūtinājumu.

Piemērošanas pasākumi

14 Iesniedzējtiesa ir konstatējusi, ka attiecīgo faktu laikā Nīderlandes Karaliste īstenoja tādu politiku, kurā galvenās mātes sabiedrības veiktā iemaksa savā meitas sabiedrības filiālē principā tika uzskatīta par darījumu, par kuru var iekasēt nodokli kā no meitas

sabiedrības, tā no meitas sabiedrības filiāles. Taču tad, ja tās abas būtu dibinātas Nīderlandē, ar nodokli, piemērojot *"hardship"* noteikumu, tiktu aplikta tikai meitas sabiedrības filiāle.

15 Nīderlandes valdība norāda — ja meitas sabiedrības filiāle ir dibināta ārpus Nīderlandes, nodokļu inspektors var arī atteikties no kapitāla nodokļa iekasēšanas no meitas sabiedrības, ja kapitāla nodoklis jau ir iekasēts ārvalstīs no meitas sabiedrības filiāles.

16 Saskaņā ar Nīderlandes valdības teikto Nīderlandes Karalistes īstenotā politika, lai ievērotu taisnīgumu un novērstu sabiedrību dubulto aplikšanu ar nodokli koncerna ietvaros, paredz atbrīvojumu meitas sabiedrībai visos gadījumos, ja ar nodokli jau ir aplikta meitas sabiedrības filiāle (Nīderlandē vai ārvalstīs), nevis tikai tajos gadījumos, kad meitas sabiedrības filiāle ir dibināta Nīderlandē. Abos gadījumos kapitāla nodokļa iekasēšana no meitas sabiedrības būtu netaisnīga *"hardship"* noteikuma izpratnē.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

17 *Senior BV* ir saskaņā ar Nīderlandes tiesībām izveidota sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kuras visas kapitāla daļas pieder saskaņā ar Anglijas tiesībām izveidotajai sabiedrībai *Senior Ltd.* Taču *Senior BV* pieder visas kapitāla daļas saskaņā ar Vācijas tiesībām izveidotajā sabiedrībā *Senior GmbH.*

18 1997. gada 8. decembrī galvenā mātes sabiedrība *Senior Ltd* savas meitas sabiedrības filiālē *Senior GmbH* veica iemaksu DEM 10 071 000 (attiecīgi NLG 11 349 000) apmērā.

19 Vācijā par šo darījumu no *Senior GmbH* netika ieturēts nekāds maksājums, jo šī dalībvalsts kopš 1992. gada 1. janvāra saskaņā ar Direktīvas 69/335 7. panta 2. punktu bija atcēlusi kapitāla nodokli.

20 Nīderlandē *Senior BV* bija jāsamaksā kapitāla nodoklis NLG 113 490 apmērā.

21 *Senior BV* cēla prasību, ar kuru apstrīdēja šādas aplikšanas ar nodokli pamatotību. Tā kā šo prasību noraidīja gan nodokļu inspektors, gan *Gerechtshof te's-Gravenhage* [Hāgas Apelācijas tiesa], *Senior BV* par šīs pēdējās tiesas lēmumu iesniedza kasācijas sūdzību.

22 Šauboties par to, vai ar Kopienu tiesībām ir saderīga Nīderlandes sistēma, kas paredz, no vienas puses, sabiedrības (meitas sabiedrības) aplikšanu ar kapitāla nodokli par iemaksu, ko tās mātes sabiedrība (galvenā mātes sabiedrība) ir veikusi savā filiālē (meitas sabiedrības filiālē), bet, no otras puses, atbrīvo no šāda nodokļa sabiedrību (meitas sabiedrību), ja tās filiāle (meitas sabiedrības filiāle) arī ir dibināta Nīderlandē, *Hoge Raad der Nederlanden* [Nīderlandes Augstākā tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1. Vai Direktīvas [69/335] 4. panta 2. punkta b) apakšpunkts pieļauj iekasēt kapitāla nodokli no sabiedrības par tiešu un neformālu finanšu iemaksu, ko šīs sabiedrības mātes sabiedrība ir veikusi tās pašas sabiedrības meitas sabiedrībā, un apstiprinošas atbildes gadījumā — kādi šajā sakarā ir vērā ņemamie apstākļi? It īpaši, vai ir svarīgi, ka šī sabiedrība no ekonomikas viedokļa ir uzskatāma par šīs tiešās un neformālās finanšu iemaksas "patieso ieguvēju"?

2. Vai brīvība veikt uzņēmējdarbību, kas paredzēta [EK līguma] 52. pantā kopā ar [EK līguma] 58. pantu (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 48. pants), aizliedz dalībvalsts nodokļu administrācijai piemērot politiku, saskaņā ar kuru sabiedrība netiek aplikta ar kapitāla nodokli, ja tās mātes sabiedrība neformāli un tieši veic finanšu iemaksu tās meitas sabiedrībā, ja šī meitas sabiedrība ir dibināta šajā dalībvalstī? Vai šajā vērtējumā svarīgs ir fakts, ka koncerna līmenī tiktu iekasēts lielāks kapitāla nodoklis nekā tad, ja šī sabiedrība un tās meitas sabiedrība būtu dibinātas Nīderlandē, pieņemot, ka šajā gadījumā direktīva pieļauj iekasēt kapitāla nodokli kā no šīs sabiedrības, tā arī no tās meitas sabiedrības?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu: aplikšana ar kapitāla nodokli (Direktīvas 69/335 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 2. punkta b) apakšpunkts)

23 Pirmajā jautājumā iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai pamata lietas apstākļos Direktīva 69/335 nepieļauj, ka dalībvalsts kapitāla sabiedrībai (meitas sabiedrībai) uzliek kapitāla nodokli par iemaksu, ko tās mātes sabiedrība (galvenā mātes sabiedrība) ir veikusi savā filiālē (meitas sabiedrības filiālē).

24 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Direktīvas 69/335 1.–9. pants paredz saskaņotu kapitāla nodokļa iekasēšanu par kapitāla iemaksām sabiedrībās.

25 Ievērojot Direktīvas 69/335 uzbūvi un sistēmu, šāds kapitāla nodoklis tiek iekasēts no kapitāla sabiedrības, kas ir attiecīgās iemaksas saņēmēja. Parasti tā ir sabiedrība, kurai fiziski tiek nodoti attiecīgie līdzekļi vai pakalpojumi. Tikai izņēmuma gadījumos var būt savādāk, un tad ir jāmeklē attiecīgo līdzekļu vai pakalpojumu "patiesais ieguvējs" (skat. īpaši par finanšu iemaksu, kas izdarīta tādas sabiedrības filiālēs, kura palielināja savu pamatkapitālu, Tiesas 2002. gada 17. oktobra spriedumu lietā C-339/99 *ESTAG, Recueil*, I-8837. lpp., 44.–47. punkts).

26 Turklāt no Direktīvas 69/335 preambulas sestā apsvēruma un 2. panta izriet, ka kapitāla iemaksa sabiedrībā tikai vienreiz tiek aplikta ar nodokli (Kopienā) (šajā sakarā īpaši skat. Tiesas 1993. gada 20. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-71/91 un C-178/91 *Ponente Carni* un *Cispadana Costruzioni, Recueil*, I-1915. lpp., 19. punkts, un 1998. gada 17. decembra spriedumu lietā C-236/97 *Codan, Recueil*, I-8679. lpp., 27. punkts).

27 No faktiem, kurus raksturojusi iesniedzējtiesa, izriet, ka pamata lietā attiecīgā iemaksa tika veikta meitas sabiedrības filiālē (*Senior GmbH*) saistībā ar ieguldījumu tajā. Taču fakti neapstiprina, ka pamata lietas apstākļos runa ir par izņēmuma gadījumu, kurā cita sabiedrība, piemēram, meitas sabiedrība (*Senior BV*) būtu uzskatāma par šīs iemaksas "patieso ieguvēju".

28 Līdz ar to ir jāizvērtē, vai saskaņā ar Direktīvas 69/335 noteikumiem kapitāla nodoklis par attiecīgo iemaksu ir jāuzliek meitas sabiedrības filiālei (*Senior GmbH*). Tādā gadījumā par šo iemaksu nevar uzlikt nodokli citai sabiedrībai, šajā gadījumā — meitas sabiedrībai (*Senior BV*).

29 Šajā sakarā Direktīvas 69/335 4. pantā ir noteikti darījumi, ko atbilstoši attiecīgajam gadījumam dalībvalstis var aplikt vai kas jāapliek ar kapitāla nodokli (šajā sakarā īpaši skat. Tiesas 1993. gada 18. marta spriedumu lietā C-280/91 *Viessmann, Recueil*, I-971. lpp., 12. punkts, un 1998. gada 27. oktobra spriedumu lietā C-152/97 *Agas, Recueil*, I-6553. lpp., 19. un 20. punkts).

30 Attiecīgais darījums pamata lietā ir finanšu iemaksa, ko galvenā mātes sabiedrība (*Senior Ltd*) ir veikusi savas meitas sabiedrības filiālē (*Senior GmbH*) un kuru principā var analizēt vai nu saskaņā ar Direktīvas 69/335 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu, vai arī saskaņā ar 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

31 Minētās direktīvas 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka dalībvalstis kapitāla nodokli uzliek kapitāla sabiedrības kapitāla palielināšanai ar jebkādu aktīvu iemaksām.

32 Saskaņā ar šīs direktīvas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu dalībvalstis kapitāla nodokli var uzlikt kapitāla sabiedrības aktīvu palielinājumam, ko radījuši pakalpojumi, kurus sniedzis kāds dalībnieks (vai akcionārs) un kuri automātiski neizraisa uzņēmējsabiedrības kapitāla pieaugumu, bet tomēr var palielināt uzņēmējsabiedrības kapitāla daļu (vai akciju) vērtību.

33 Salīdzinot šos abus noteikumus, līdzīgi Nīderlandes valdības apgalvotajam ir jāatzīst, ka "kapitāla palielināšana" Direktīvas 69/335 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē nozīmē formālu kapitāla palielināšanu, vai nu emitējot jaunas kapitāla daļas vai akcijas, vai arī palielinot esošo kapitāla daļu vai akciju nominālvērtību (šajā sakarā par kapitāla raksturu skat. Tiesas 1982. gada 15. jūlija spriedumu lietā 270/81 *Felicitas Rickmers-Linie, Recueil*, 2771. lpp., 15. punkts, un 1988. gada 2. februāra spriedumu lietā 36/86 *Dansk Sparinvest, Recueil*, 409. lpp., 13. punkts).

34 Savukārt, ja sabiedrības aktīvi ir definēti kā visi dalībnieku ieguldītie līdzekļi un to pieaugums (šajā sakarā skat. Tiesas 1990. gada 28. marta spriedumu lietā C-38/88 *Siegen, Recueil*, I-1447. lpp., 12. punkts), "aktīvu palielinājums" šīs direktīvas 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē principā ietver kapitāla sabiedrības kapitāla visa veida palielinājumu. Tiesa par "aktīvu palielinājumu" šī noteikuma izpratnē ir atzinusi, piemēram, peļņas nodošanu (skat. Tiesas 1992. gada 13. oktobra spriedumu lietā C-49/91 *Weber Haus, Recueil*, I-5207. lpp., 10. punkts), bezprocentu aizņēmumu (skat. īpaši Tiesas 2002. gada 17. septembra spriedumu lietā C-392/00 *Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken, Recueil*, I-7397. lpp., 18. punkts), zaudējumu pārņemšanu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Siegen*, 13. punkts), atteikšanos no kredītprasības (skat. Tiesas 1991. gada 5. februāra spriedumu lietā C-15/89 *Deltakabel, Recueil*, I-241. lpp., 12. punkts).

35 Pamata lietā attiecīgā iemaksa tika izdarīta meitas sabiedrības filiālē (*Senior GmbH*) "par ažio". Tā kā maksājums par "ažio" nav uzskatāms par "kapitāla palielinājumu", tad šādai iemaksai nepiemēro Direktīvas 69/335 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

36 Tādēļ attiecīgajai iemaksai piemēro šīs direktīvas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

37 Pirmkārt, attiecīgās finanšu iemaksas pārskaitījums radīja meitas sabiedrības filiāles (*Senior GmbH*) "aktīvu palielinājumu".

38 Otrkārt, šāda iemaksa "varēja palielināt sabiedrības kapitāla daļu vērtību" šajā sabiedrībā. Pēc minētās iemaksas meitas sabiedrības filiāles (*Senior GmbH*) kapitāla daļas *de facto* ir vērtīgākas.

39 Treškārt, attiecīgā iemaksa ir "pakalpojums, kuru sniedzis kāds dalībnieks". Patiesi, šo iemaksu veica nevis *Senior GmbH* dalībnieks (*Senior BV*), bet gan šīs pēdējās mātes sabiedrība (*Senior Ltd*), tas ir, dalībnieka dalībnieks. Tomēr ir jāatgādina, ka Tiesa attiecībā uz iemaksu izcelsmi ir pieņēmusi neformālu pieeju, kas balstīta uz faktisko attiecināmību (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Weber Haus*, 11. un 13. punkts, lietā *ESTAG*, 37.–39., kā arī 41. punkts, un Tiesas 2002. gada 17. oktobra spriedumu lietā C-71/00 *Develop*, *Recueil*, I-8877. lpp., 25.–29. punkts). Tā kā galvenā mātes sabiedrība (*Senior Ltd*) attiecīgo iemaksu meitas sabiedrības filiālē (*Senior GmbH*) veica, lai palielinātu šīs filiāles kapitāla daļu vērtību, un šis palielinājums bija tās vienīgā dalībnieka, proti, *Senior BV*, interesēs, tad ir jāatzīst, ka šī iemaksa ir attiecināma uz šo pēdējo sabiedrību, proti, *Senior BV*. Tādējādi runa ir par "pakalpojumu, kuru sniedzis kāds dalībnieks" Direktīvas 69/335 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

40 Līdz ar to saskaņā ar Direktīvas 69/335 noteikumiem par attiecīgo iemaksu pamata lietā kapitāla nodoklis ir jāuzliek meitas sabiedrības filiālei (*Senior GmbH*).

41 Ņemot vērā, ka saskaņā ar Direktīvas 2. panta 1. punktu un preambulas sesto apsvērumu iemaksa sabiedrībā ir apliekama ar nodokli tikai vienreiz (Kopienā), par minēto iemaksu nevar otrreiz iekasēt nodokli, šajā gadījumā — no meitas sabiedrības (*Senior BV*).

42 Šajā sakarā maznozīmīgs ir apstāklis, ka attiecīgā iemaksa varēja palielināt arī meitas sabiedrības (*Senior BV*) kapitālu. Jāatzīst, kā to norāda arī ģenerāladvokāts savu secinājumu 21. punktā, ka šāds palielinājums automātiski rada papildu ekonomiskās

sekas iemaksai, kas veikta meitas sabiedrības filiālē (*Senior GmbH*). Tādējādi uz to nav attiecināma otra, atsevišķa iemaksa, kas pati par sevi būtu apliekama ar nodokli.

43 Tāpat maz nozīmes ir tam, ka dalībvalsts, kas saskaņā ar Direktīvas 69/335 2. panta 1. punktu ir kompetenta uzlikt nodokli meitas sabiedrības filiālei (*Senior GmbH*), t.i., Vācijas Federatīvā Republika, faktiski nav uzlikusi nodokli šai sabiedrībai, jo šajā valstī kapitāla nodoklis kopš 1992. gada 1. janvāra ir atcelts. Saskaņā ar Direktīvas 69/335 7. panta 2. punktu dalībvalstis ir tiesīgas atbrīvot no kapitāla nodokļa iemaksas sabiedrībās, bet šāda atbrīvojuma rezultāts nevar būt tāds, ka tās var aplikt ar nodokli cita dalībvalsts. Tieši pretēji, Direktīva 69/335 atbalsta un veicina gan speciālus atbrīvojumus no kapitāla nodokļa (7. panta 1. un 3. punkts, 8. un 9. pants), gan tā pilnīgu atcelšanu (7. panta 2. punkts). Šo direktīvu nevar interpretēt tādā veidā, kas kādai dalībvalstij nodokļu ieņēmumu palielināšanas nolūkos ļautu gūt priekšrocības no citas dalībvalsts atturēšanās uzlikt nodokļus.

44 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, Direktīvas 69/335 4. panta 2. punkta b) apakšpunkts kopā ar 2. panta 1. punktu un preambulas sesto apsvērumu nepieļauj, ka dalībvalsts kapitāla sabiedrībai (meitas sabiedrībai) uzliek kapitāla nodokli par iemaksu, ko tās mātes sabiedrība (galvenā mātes sabiedrība) ir veikusi savā filiālē (meitas sabiedrības filiālē).

Par otro jautājumu: tiesības brīvi veikt uzņēmējdarbību (EK līguma 52. pants)

45 Ņemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

46 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, 4. panta 2. punkta b) apakšpunkts Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvā 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, kas grozīta ar Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK, kopā ar tās 2. panta 1. punktu un preambulas sesto apsvērumu nepieļauj, ka dalībvalsts kapitāla sabiedrībai (meitas sabiedrībai) uzliek kapitāla nodokli par iemaksu, ko tās mātes sabiedrība (galvenā mātes sabiedrība) ir veikusi tās filiālē (meitas sabiedrības filiālē).

[Paraksti]